

44. z zadowoleniem stwierdza zwiększone poczucie przynależności państwowej, jeżeli chodzi o programy, przypomina jednak, że silne zaangażowanie w konieczne reformy rozwojowe stanowi niezbędny warunek wstępny;
45. wzywa donatorów do zwiększenia koordynacji swoich działań, ale jest zaniepokojone wpływem, jaki może to mieć na przynależność krajową, uważa także, że kluczowe jest utrzymanie przynależności krajowej polityki w każdym momencie oraz zdolności krajów rozwijających się do decydowania o ich strategiach rozwojowych;
46. podkreśla, że zachowanie i ochrona środowiska naturalnego nie może być zadaniem podejmowanym tylko przez rządy; wzywa do nawiązywania partnerstw z lokalnymi i zagranicznymi organizacjami (Bankiem Światowym/MFW, agencjami ONZ, WWF i uniwersytetami);
47. wzywa przedstawicieli Unii Europejskiej i krajów AKP do lepszego koordynowania swoich stanowisk z uwzględnieniem Banku Światowego i MFW, zgodnie z celami Unii Europejskiej w zakresie rozwoju, i do zagwarantowania, że fundusze UE są wykorzystywane jedynie do realizacji tych celów;
48. z zadowoleniem przyjmuje niedawne dostosowania liczby głosów na korzyść niektórych krajów, ale wzywa MFW i Bank Światowy, w interesie ich własnej zasadności, do poczynienia dalszych ulepszeń w mechanizmach podejmowania decyzji w celu nadania im większej przejrzystości i przyznania odpowiedniej wagi krajom rozwijającym się;
49. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP-UE, Komisji Europejskiej, Unii Afrykańskiej, Bankowi Światowemu i MFW.

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie doświadczeń z europejskiego procesu integracji regionalnej istotnych dla krajów AKP

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- obradując na posiedzeniu w Lublanie (Słowenia) w dniach 17–20 marca 2008 r.,
- uwzględniając art. 17 ust. 1 swojego Regulaminu,
- uwzględniając umowę o partnerstwie AKP-UE, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. i zmienioną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r., w szczególności jej art. 1, 11 i 28–30,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych, w szczególności jej rozdział VIII w sprawie układów regionalnych,
- uwzględniając wspólną deklarację Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskiego i Komisji Europejskiej dotyczącą polityki rozwoju Unii Europejskiej: „Europejski konsensus w sprawie rozwoju” z dnia 20 grudnia 2005 r., a zwłaszcza jej art. 72–74,
- uwzględniając deklarację z okazji 50. rocznicy podpisania traktatu rzymskiego, podpisaną w Berlinie dnia 25 maja 2007 r.,
- uwzględniając Traktat z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, podpisany dnia 13 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając deklarację z Kigali w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA), przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE na posiedzeniu w Kigali (Rwanda) w dniach 19–22 listopada 2007 r.,
- uwzględniając rezolucję w sprawie roli regionalnej integracji we wspieraniu pokoju i bezpieczeństwa, przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE na posiedzeniu w Wiedniu (Austria) w dniach 19–22 czerwca 2006 r.,

(¹) Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 20 marca 2008 r. w Lublanie (Słowenia).

- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Ambasadorów AKP w sprawie przyszłości grupy AKP przyjęte przez Radę Ministrów AKP na 86. sesji, która odbyła się w dniach 10–14 grudnia 2007 r. w Brukseli w Belgii,
 - uwzględniając projekt Sekretariatu AKP mający na celu opracowanie wskaźników umożliwiających pomiary i monitorowanie procesów integracji regionalnej w sześciu regionach AKP,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Politycznych (ACP-EU/100.203/08/fin.),
- A. mając na uwadze, że integracja regionalna stała się dominującą cechą w regionie AKP, ponieważ każdy z krajów AKP należy przynajmniej do jednej organizacji regionalnej, a kraje AKP obejmuje około dwudziestu układów integracji regionalnej ⁽¹⁾,
- B. mając na uwadze, że wspólne wykonywanie suwerennych praw w ramach struktur integracji regionalnej może raczej przyczynić się do większej zdolności rządów do ochrony interesów swoich obywateli niż do utraty suwerenności,
- C. mając na uwadze, że w przypadku integracji regionalnej należy zadbać również o to, aby nie dopuścić do zaniku przejrzystości i odpowiedzialności demokratycznej w podejmowaniu decyzji oraz zapobiec nasilaniu się przestępczości wskutek zniesienia kontroli na granicach albo reperkusji społecznych wynikających z pochopnej liberalizacji i konkurencji w dziedzinie płac,
- D. mając na uwadze, że w ostatnich latach wśród krajów AKP dokonał się duży postęp w dziedzinie regionalnej integracji gospodarczej i politycznej, a organizacje regionalne odgrywają coraz bardziej znaczącą rolę w zapobieganiu konfliktom i utrzymaniu pokoju; mając na uwadze, że zwalczanie ubóstwa i walka o trwałą rozwój były i są ważnym celem integracji regionalnej w większości krajów AKP,
- E. mając na uwadze, że podstawą powodzenia integracji jest silna wola polityczna wszystkich partnerów w zakresie definiowania i realizacji wspólnych celów i projektów,
- F. mając na uwadze, że kilka organizacji regionalnych obejmujących kraje AKP utworzyło unię celną lub planuje jej stworzenie w najbliższych latach, a w niektórych ugrupowaniach regionalnych istnieją już unie walutowe, oraz mając na uwadze, że niektóre organizacje regionalne utworzyły mechanizmy solidarności służące zmniejszeniu nierówności lub wyrównaniu skutków polaryzacji spowodowanej liberalizacją handlu w regionie,
- G. mając na uwadze, że wiele organizacji regionalnych w krajach AKP w sposób pośredni wybrało instytucje parlamentarne, które mogą przejąć funkcje demokratycznej kontroli oraz uzyskać uprawnienia legislacyjne równoległe do procesu pogłębiania integracji,
- H. mając na uwadze, że inicjatywy regionalne takie jak „Nowe partnerstwo dla rozwoju Afryki” (NEPAD) lub plan działania dla Pacyfiku mogą jeszcze pogłębić współpracę regionalną mającą na celu sprostanie wyzwaniom związanym z rozwojem i dobrym sprawowaniem rządów,
- I. mając na uwadze, że jednoczesne członkostwo w różnych organizacjach mających podobne cele stanowi poważny problem w Afryce, co Unia Afrykańska dostrzegła podczas siódmego szczytu w Bandżulu w lipcu 2006 r.,
- J. mając na uwadze, że brak infrastruktury transgranicznej, np. połączeń komunikacyjnych, utrudnia integrację na szczeblu regionalnym,
- K. mając na uwadze, że niektóre podregiony i państwa AKP zawarły tymczasowe umowy o partnerstwie gospodarczym w sposób, który może podzielić regionalne ugrupowania gospodarcze AKP i podważyć ich proces integracji,

⁽¹⁾ Do organizacji integracji regionalnej obejmujących kraje AKP zaliczają się: Unia Afrykańska (UA), Stowarzyszenie Państw Karaibskich (ACS), Środkowoafrykańska Wspólnota Gospodarcza i Walutowa (CEMAC), Wspólnota Państw Sahelu i Sahary (CEN-SAD), Wspólnota Gospodarcza Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), Unia Gospodarcza i Walutowa Afryki Zachodniej (UEMOA), Południowoafrykańska Wspólnota Rozwoju (SADC), Południowoafrykańska Unia Celna (SACU), Wspólny Rynek Wschodniej i Południowej Afryki (COMESA), Międzyrządowa Agencja Rozwoju (IGAD), Wspólnota Wschodnioafrykańska (EAC), Wspólnota Gospodarcza Państw Afryki Środkowej (ECCAS/CEEAC), Wspólnota Gospodarcza Państw Wielkich Jezior (CEPGL), Wspólnota Karaibska (CARICOM), Karaibskie Forum Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (CARIFORUM), Organizacja Państw Wschodniokaraibskich (OECS), Forum Wysp Pacyfiku (PIF), Komisja ds. Oceanu Indyjskiego (COI), melanezyjskie ugrupowanie Melanesian Spearhead Group (MSG).

- L. mając na uwadze, że społeczeństwo musi rozumieć wszystkie procesy integracyjne, które z kolei wymagają demokratycznej kontroli na wszystkich szczeblach politycznych poprzez udział gremiów parlamentarnych i włączenie społeczeństwa obywatelskiego,
- M. mając na uwadze, że umowy o partnerstwie gospodarczym muszą kłaść silny nacisk na rozwój, aby zapewnić powstanie konkurencyjności handlu krajów AKP oraz sprzyjać płynnemu i stopniowemu włączaniu się krajów AKP w gospodarkę światową,
- N. mając na uwadze, że nie można zdefiniować jednego modelu integracji regionalnej, ponieważ każda strategia regionalna musi być dostosowana do konkretnych interesów i okoliczności, niemniej jednak można wyróżnić ogólne cechy, które utrudniają proces integracji lub sprzyjają mu; mając na uwadze, że analiza doświadczeń europejskich pod kątem procesów integracji regionalnej AKP może być zatem pouczająca, a także przynieść nowe spostrzeżenia także samej UE,
- O. mając na uwadze, że dynamika integracji europejskiej jest po części spowodowana istnieniem silnych wspólnych instytucji, w szczególności Komisji Europejskiej, mającej dużą autonomię i wyłączne prawo inicjatywy legislacyjnej, jak również Parlamentu Europejskiego, wybieranego bezpośrednio przez obywateli i mającego coraz szersze kompetencje,
- P. mając na uwadze, że w przypadku Europy solidarność między krajami i społeczeństwami stanowiła jeden z najważniejszych czynników udanej integracji, ponieważ zarówno kraje bogatsze, jak i biedniejsze skorzystały na politykach rozwoju wewnętrznego i spójności,
- Q. mając na uwadze, że proces integracji europejskiej korzystał, zwłaszcza w swojej wczesnej fazie, z ciągłości i bliskości terytorialnej, którą nie mogą się pochwalić ani państwa wyspiarskie regionu Karaibów i Pacyfiku, ani olbrzymi kontynent afrykański,
- R. mając na uwadze, że rozwój gospodarczy i odbudowa powojennej Europy korzystały w dużym stopniu także z pomocy zewnętrznej, w szczególności finansowanego przez Stany Zjednoczone programu odbudowy Europy (planu Marshalla),
- S. mając na uwadze, że proces europejskiej integracji gospodarczej opierał się nie tylko na liberalizacji, ale uzupełniała go polityka regulacyjna i budżetowa mająca na celu wspieranie i ochronę niektórych sektorów, jak również współpraca na rzecz zrównoważonego rozwoju,
- T. mając na uwadze, że poszanowanie wspólnych zasad demokracji, praw człowieka i państwa prawa miało wielkie znaczenie dla udanej integracji w Europie, a UE uznała ich kluczową rolę, przyjmując mechanizm zawieszenia członkostwa w przypadku poważnych naruszeń tych zasad,
- U. mając na uwadze, że podobny poziom rozwoju i zamożności państw członkowskich nie okazał się wstępnym warunkiem integracji regionalnej w Europie, a z doświadczenia wynika, że organizacje regionalne mogą stanowić skuteczne ramy dla działań mających na celu ograniczenie różnic gospodarczych i społecznych; dostrzegając jednak, że mimo wszystko między państwami członkowskimi, a także w granicach poszczególnych krajów wciąż istnieją znaczne różnice w dochodach,
- V. mając na uwadze, że Wspólnota Europejska/Unia Europejska przechodziła także poważne kryzysy i trudne okresy ze względu na różnice interesów między państwami członkowskimi oraz zastrzeżenia obywateli, m.in. co do szybkości i głębokości integracji regionalnej; mając na uwadze, że kryzysy te zawsze można było rozwiązać dzięki gotowości wszystkich stron do akceptowania kompromisów oraz politycznej woli dążenia do ogólnego celu, jakim była integracja europejska,
- W. mając na uwadze, że integracja Europy nie zapobiegła powstawaniu ruchów separatystycznych i tendencjom dezintegracyjnym, ale umożliwiła zapobieżenie konfliktom i przemocy lub ograniczyła je,
- X. mając na uwadze, że rosnąca liczba państw członkowskich UE doprowadziła do bardziej elastycznych mechanizmów integracji, w ramach których niektóre państwa członkowskie włączają się w rozszerzone struktury współpracy; podkreślając, że awangardowe mechanizmy nigdy nie opierały się na wykluczeniu, są otwarte dla wszystkich pozostałych członków i nie dotyczą podstawowych obszarów integracji,

Pojednanie i zapobieganie konfliktom

1. podkreśla, że utrwalanie pokoju i instytucjonalizacja środków pokojowych w celu rozstrzygnięcia konfliktów stanowi jedno z największych osiągnięć procesu integracji europejskiej, co wynika z wniosków, jakie Europa wyciągnęła z wyniszczających wojen;
2. wyraża zadowolenie z faktu, że regionalne i podregionalne organizacje AKP odgrywają coraz ważniejszą rolę w zarządzaniu konfliktami, utrzymywaniu pokoju i budowaniu pokoju oraz że są ważnymi partnerami Organizacji Narodów Zjednoczonych we wspieraniu międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie regionalnych mechanizmów wczesnego ostrzegania i wczesnego reagowania, np. przez ECOWAS i IGAD, oraz apeluje o dalsze umacnianie takich mechanizmów; wzywa społeczność międzynarodową do wspierania budowania możliwości przez organizacje regionalne działające w dziedzinie pokoju i bezpieczeństwa, w szczególności jeśli chodzi o zapobieganie konfliktom, zarządzanie nimi i rozstrzyganie ich;
3. uważa, że organizacje regionalne mogą odegrać ważną rolę w usuwaniu zasadniczych przyczyn konfliktów w państwach członkowskich i między nimi; uważa, że wspieranie i ochrona praw człowieka na szczeblu regionalnym oraz wspólna walka z bezkarnością stanowią ważny krok w kierunku zapobiegania konfliktom i umożliwienia pojednania między stronami konfliktu;
4. zdając sobie sprawę z tego, iż kształcenie stanowi ważny czynnik sprzyjający tolerancji i zrozumieniu, wzywa do tworzenia regionalnych komisji wspólnie opracowujących treści nauczania dla szkół i uniwersytetów, dzięki którym możliwe będzie wyeliminowanie negatywnych wizerunków, wzbudzenie wzajemnego szacunku i zaprzestanie dyskryminacji; wspólne spotkania nauczycieli, uczniów i studentów są ważne dla wzajemnego sąsiedzkiego zbliżenia między ludźmi z regionów objętych konfliktem;
5. zauważa, że w wyniku wojny, konfliktów, przemocy, głodu i wypędzeń z reguły najbardziej cierpią kobiety i dzieci; z tego też powodu należy zagwarantować odpowiedni udział kobiet we wszystkich procesach rozwojowych i decyzyjnych;
6. wzywa kraje AKP do wspomaganie regionalnych wspólnych przedsięwzięć w zakresie wydobycia, regulacji i kontroli zasobów naturalnych, w celu wspierania pojednania i współzależności;

Instytucje i plany integracji w regionach AKP

7. podkreśla, że silne wspólne instytucje reprezentujące raczej interes regionalny niż interesy krajowe są potrzebne, aby zapewnić rozwój procesu integracji i przestrzeganie wspólnie uzgodnionych norm; wzywa instytucje regionalne AKP, aby zadbały o potrzebną autonomię wspólnych instytucji, ich odpowiednie finansowanie oraz rekrutację wykwalifikowanego personelu; zwraca się do Komisji, aby wsparła budowanie możliwości instytucji regionalnych przy pomocy know-how i koniecznego finansowania;
8. podkreśla potrzebę łagodzenia przez instytucje regionalne różnic sił między państwami członkowskimi;
9. wzywa organizacje regionalne do zdefiniowania priorytetów, realistycznych wspólnych celów oraz wyraźnych punktów odniesienia, które umożliwią wspólnym instytucjom, rządów, parlamentom i społeczeństwu obywatelskiemu oszacowanie postępów i sukcesów;
10. zaleca rządów AKP, aby zgodziły się na wspólne wykonywanie suwerennych praw w wybranych sektorach, w których istnieją długofalowe wspólne interesy i należy rozwiązać problemy transgraniczne;
11. podkreśla, że procesy integracji regionalnej muszą być kształtowane w oparciu o tolerancję i wzajemne poszanowanie różnic narodowych i kulturowych;
12. zwraca się do sekretariatu AKP o usprawnienie planowanego systemu monitorowania integracji regionalnej i wzywa Komisję Europejską do zapewnienia wsparcia finansowego i technicznego koniecznego do wprowadzenia w życie tego systemu z korzyścią dla organizacji integracji regionalnej AKP;

Współpraca międzyregionalna

13. zwraca się do Unii Afrykańskiej o wspieranie i sterowanie procesem racjonalizacji systemu organizacji regionalnych w Afryce w przypadku istnienia konkurencyjnych programów integracji; zwraca uwagę, że przykład Europy pokazuje, że częściowe pokrywanie się członkostwa nie stanowi poważnej przeszkody w sytuacji, w której zapewniona jest ścisła koordynacja i współpraca między organizacjami regionalnymi lub zostanie uzgodniony podział funkcji;
14. wzywa grupę AKP do rozważenia, przy wsparciu UE, możliwości przekształcenia dotychczasowych okresowych posiedzeń sekretariatu AKP i szefów regionalnych organizacji AKP w zinstytucjonalizowane Forum Koordynacyjne, ułatwiające dialog, współpracę i koordynację; wzywa regionalne organizacje AKP do skoordynowania swoich stanowisk podczas negocjacji międzynarodowych w celu podniesienia ich pozycji i zwiększenia wpływu;
15. zadowolaniem przyjmuje do wiadomości, że organizacja posiedzeń Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego (WZP) na szczeblu regionalnym i lokalnym, zgodnie z art. 17 ust. 3 umowy z Kotonu, wchodzi w fazę realizacji, oraz z radością oczekuje wyników pierwszego regionalnego posiedzenia WZP, które odbędzie się w Windhuku w Namibii;

Demokracja i dobre sprawowanie rządów

16. podkreśla, że kultura wolności, otwartości i integracji w państwach członkowskich wchodzących w skład organizacji regionalnych stanowi warunek wstępny udanej integracji regionalnej; wzywa wszystkie organizacje regionalne w regionie AKP, które tego jeszcze nie uczyniły, do określenia jasnych politycznych kryteriów członkostwa, opartych na prawach człowieka, demokracji, państwie prawa i dobrym sprawowaniu rządów oraz do rozwijania konstruktywnych mechanizmów pomagającym krajom członkowskim w przestrzeganiu tych kryteriów; zwraca się do krajów AKP o wzięcie pod uwagę skutecznych mechanizmów zawieszenia członkostwa w przypadku poważnych naruszeń tych zasad;
17. wzywa Unię Europejską, aby wspierała regionalne inicjatywy na rzecz promowania demokracji, praw człowieka i dobrego sprawowania rządów, takie jak afrykański mechanizm wzajemnej oceny lub regionalne mechanizmy obserwacji wyborów, oraz aby dostosowała swoje inicjatywy w zakresie dobrego sprawowania rządów do istniejących mechanizmów regionalnych;
18. wzywa UE i grupę AKP do zwiększenia poparcia dla parlamentarnych struktur organizacji regionalnych; podkreśla, że bezpośrednie wybory przedstawicieli państw członkowskich do parlamentów regionalnych w znacznym stopniu przyczyniają się do legitymizacji procesu integracji i stanowią warunek jego trwania;
19. uważa, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego — a w szczególności ich działania ponadnarodowe — odgrywają dużą rolę w rozwoju regionalnych procesów integracji regionalnej i zapewnieniu odpowiedzialności demokratycznej instytucji regionalnych;
20. wzywa UE i kraje AKP, aby zagwarantowały przeprowadzanie konsultacji z organami parlamentarnymi organizacji regionalnych w sprawie regionalnych dokumentów strategicznych określających cele EFR i ich realizacji;

Gospodarka i handel

21. wzywa kraje UE i AKP do zagwarantowania, że europejskie umowy o partnerstwie gospodarczym będą spójne z inicjatywami AKP w dziedzinie integracji regionalnej i będą przyczyniać się do ich umacniania; zwraca uwagę, że wiele krajów AKP obawia się, że obecne tendencje w dziedzinie negocjacji umów o partnerstwie gospodarczym oraz przyjmowanie umów przez podregiony mogą podważyć starania w dziedzinie integracji regionalnej; nalega, aby wszelkie umowy przyjmowane przez podregiony były otwarte dla pozostałych członków odnośnej organizacji regionalnej;
22. podkreśla, że bariery handlowe między regionami AKP powinny zostać ograniczone w celu wspierania handlu między poszczególnymi częściami Południa, oraz wzywa do działań harmonizacyjnych mających zagwarantować jednokowe warunki transgranicznej działalności gospodarczej;

23. wzywa organizacje regionalne AKP do utworzenia lub do dalszego rozwoju regionalnych mechanizmów spójności i funduszy solidarności, które pomogą słabszym państwom członkowskim poradzić sobie z kosztami dostosowań związanych z liberalizacją handlu i zapewnić odpowiednie finansowanie; uważa, że UE powinna wspierać te mechanizmy przy pomocy wiedzy fachowej i finansowania; przypomina, że z doświadczeń UE wynika, że należy stworzyć silny i niezależny mechanizm walki z nadużyciami w celu zmniejszenia ryzyka sprzeniewierzenia funduszy strukturalnych i solidarności;
24. wzywa kraje UE i AKP do zwiększenia ukierunkowanych inwestycji w regionalne sieci infrastrukturalne w celu umożliwienia transgranicznej działalności gospodarczej;

Współpraca funkcjonalna

25. podkreśla, że sama liberalizacja handlu nie stanowi wystarczającej siły sprawczej regionalnego porozumienia i integracji i że współpracy gospodarczej muszą towarzyszyć regionalne programy i projekty w wybranych priorytetowych sektorach;
26. z zadowoleniem przyjmuje liczne wysiłki w dziedzinie współpracy funkcjonalnej w regionie AKP; wzywa kraje AKP do wzmocnienia współpracy regionalnej i lokalnej w takich dziedzinach jak zdrowie i edukacja, bezpieczeństwo żywności, infrastruktura, środowisko naturalne i migracja oraz do zapewnienia odpowiedniego finansowania; przypomina, że budżet Unii Europejskiej przeznaczony na wspólne strategie polityczne składa się zarówno z dochodów z handlu zewnętrznego, jak i z bezpośrednich składek z budżetów państw członkowskich;
27. podkreśla, że regionalne dokumenty strategiczne określające cele EFR muszą skupiać się nie tylko na liberalizacji handlu i integracji z rynkiem światowym, ale należy w nich położyć większy nacisk na budowanie instytucji regionalnych, budowanie możliwości i rozwój zasobów ludzkich w dziedzinie integracji regionalnej, współpracy funkcjonalnej oraz wspierania decyzji politycznych w zakresie redystrybucji i regulacji;
28. zaleca rozszerzenie programów wymiany dla szkół, wyższych uczelni i instytucji badawczych w regionach AKP o działania sprzyjające ponadnarodowemu porozumieniu i kształtowaniu się ponadnarodowego społeczeństwa obywatelskiego;
29. zobowiązuje swoich współpracowników do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP-UE, Komisji Europejskiej, prezydencji Rady oraz organizacjom regionalnym AKP.

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie kwestii bezpieczeństwa żywnościowego w krajach AKP i roli współpracy AKP-UE

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- które zebrało się na posiedzeniu w Lublanie (Słowenia) w dniach 17–20 marca 2008 r.,
- uwzględniając art. 17 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając Światowy Szczyt Żywnościowy z 1996 r. oraz jego cel zmniejszenia o połowę liczby ludzi cierpiących głód na świecie do 2015 r.,
- uwzględniając deklarację milenijnych celów rozwoju Narodów Zjednoczonych oraz zawarte w niej zobowiązanie do dwukrotnego zmniejszenia liczby ludzi cierpiących głód oraz ludzi żyjących za mniej niż dolara dziennie,
- uwzględniając cele umów o partnerstwie AKP-UE dotyczących rozwoju i handlu podpisanych w Lomé, a następnie w Kotonu,
- uwzględniając raport ONZ z dnia 25 października 2007 r. sporządzony przez specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. żywności,

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 20 marca w Lublanie (Słowenia).